

[Steen Folke.]

holdelses- og opretningskonti, som direkte kommer beboerne til gavn. Ja men dog, alle og enhver ved, at der ikke er nogen som helst kontrol, hverken med at pengene bliver brugt til de nævnte formål, eller at pengene overhovedet eksisterer. De skal regnskabsføres, ja vel, men som grundejerforeningens direktør meget åbenhjertigt fortalte på et kursus for arbejdsløse i byggefagene for nylig, så betyder det jo ikke, at pengene findes. Bjereren kan have betalt skat med dem eller holdt ferie for dem. Men det betyder, at ejendommens mere eller mindre fiktive værdi stiger, og at vurderingen dermed stiger, hvorpå det nye lejeprincip sørger for, at huslejerne igen skal stige.

Det er denne mekanisme, VS igen og igen har påvist. Det er altså ikke kun lejestigningerne nu til 1. juli og 1. januar, der skal bekæmpes. Det er også selve princippet, den indbyggede automatik, som vil føre til huslejestigninger i det uendelige.

Blandt de allerede bebudede lejestigninger er der ikke så få på langt over 100 pct., og det gælder ikke kun dem, der i forvejen kun betaler 68 kr. om måneden, som nogle af forligspolitikerne søger at bilde os ind. Efter boligministerens seneste tal er over 20 pct. af forhøjelserne på over 25 kr. pr. m², hvilket for en almindelig 80 m²'s lejlighed svarer til, at familien skal tjene godt 400 kr. mere pr. måned for at have det samme tilbage efter husleje og skat.

Der har været bestræbelser på at fordele choket over en periode, nogle måneder eller måske et år. Det er ét fedt. Vi må advare lejerne mod at slå sig til tåls med den slags fiduser, ligesom vi må advare lejerne mod at indstille sig på at acceptere stigninger på 50 pct. eller 40 pct. eller for den sags skyld 20 pct., blot forligspartierne gør noget ved de endnu værre stigninger. Dels er også 20 pct.'s stigninger langt over, hvad forligspartierne påstod ville blive resultatet, før boliglovene blev vedtaget, dels er disse stigninger som nævnt kun begyndelsen; det vil fortsætte i én uendelighed.

Det er grunden til, at VS med sit forslag har vendt sig mod selve det nye lejeprincip og krævet det fjernet. Vi finder det rigtigere end DKPs forslag om midlertidigt huslejestop, og vi finder især, at VS-forslaget egner sig langt bedre som politisk målsætning for

den voksende protestbevægelse blandt lejerne. Men efter vores opfattelse udelukker de to forslag ikke hinanden, og vi vil kunne støtte DKPs forslag.

Det er jo tydeligt fremgået af debatten her, at det ikke er lejernes, men kapitalens interesser, der varetages af dette folketing; det underer os ikke, men det understreger, hvad VS har sagt igen og igen, at nok kan vi stille forslag herinde, men vi kan ikke udrette andet end snak og papir, medmindre det lykkes at mobilisere et hårdt og stadig vedvarende pres udefra. Det er ikke en håndfuld VSere eller for den sags skyld en håndfuld kommunister herinde, man har respekt for — og det gør ingen væsentlig forskel, om vi er 10 eller 50 — det er kun lejerne selv, som kan udøve den politiske magt i denne situation. Det nye huslejeprincip skal fjernes. Huslejestigningerne skal simpelt hen saboteres, og helt konkret betyder det, at huslejenævnene skal druknes i protester. Enhver stigning, også dem på 15 eller 20 pct., skal indankes, så ankesystemet bryder sammen. Kan man ikke finde konkrete ankepunkter i ejerens beregning, skal man klage på grundlag af, at lejen bliver højere end det lejedes brugsværdi. Den tid, man vinder ved at anke husleje-forhøjelserne, må bruges til at opruste de andre lejere og tage kontakt med lejerne i andre ejendomme i samme situation, sådan at man er parat til at slås videre, hvis huslejenævnene gør kort proces.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil gerne først takke de ordførere, der har været positivt indstillet over for det forslag, vi har fremsat. Til de øvrige ordførere, forligspartiernes ordførere, må jeg sige, at nu har man åbenbart også tabt målet. Man har ikke engang noget at fremføre til sit forsvaret. Det er nok, fordi sagen er så elendig, at den i høj grad vanskeliggør et forsvar. Det skal jeg vende tilbage til.

Fra første færd har kommunisterne taget afstand fra og bekæmpet boligforliget og den lovgivning, der blev forligets resultat. Alt, hvad kommunisterne har sagt om boligforliget, er jo kommet til at holde stik. Man kan næsten sige desværre. Der bliver ikke bygget 40.000 boliger som postuleret af forligspartierne, men i år kun 25.000. Der bliver ikke bygget 8.000 almennyttige lejlighe-